

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208614
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613208614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o maloleté deti L., T., nar. X. X. XXXX a E., nar. XX. X. XXXX, obidve bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov: K. L., nar. X. X. XXXX, bytom N. Y., T. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695 a H. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N. Y., T. XXX/XX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

Maloletý T. L., nar. X. X. XXXX a maloletá E. L., nar. XX. X. XXXX, sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého T. L., nar. X. X. XXXX, sumou vo výške 90 eur mesačne a na výživu maloletej E. L., nar. XX. X. XXXX, sumou vo výške 90 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky detí, od 20. 8. 2013.

Zameškané výživné za obdobie od 20. 8. 2013 do 31. 10. 2013 na maloletého T. L., nar. X. X. XXXX, v sume 214,84 eura a na maloletú E. L., nar. XX. X. XXXX, v sume 214,84 eura, súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v pravidelných splátkach vo výške 10 eur mesačne na každé dieťa, spolu s bežným výživným, tiež k rukám matky detí, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa návrh na určenie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 20. 8. 2013, sa matka maloletých detí L., T. E., domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, sa zverujú do jej osobnej starostlivosti, s právom deti zastupovať a spravovať ich majetok, za súčasného uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletých detí na každé sumou vo výške 190 eur mesačne, od 23. 4. 2013 a zaplatiť zameškané výživné do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V návrhu uviedla, že s otcom maloletých detí sú manželia. Okresným súdom Liptovský Mikuláš je vedené konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 5P/22/2013, pričom rozsudkom zo dňa 24. 6. 2013 súd ich manželstvo rozviedol a upravil výkon rodičovských práv a povinností k deťom. Otec detí podal proti uvedenému rozsudku odvolanie. Dňa 23. 4. 2013 otec maloletých detí opustil spoločnú domácnosť, v súčasnosti býva u svojich rodičov v R.. Je zamestnaný na C. H. U. T., otec je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Na súdnom pojednávaní matka trvala na podanom návrhu.

Právna zástupkyňa matky navrhla podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko bolo v konaní preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu detí sumou 190 eur mesačne na každé. Poukázala na vyjadrenie otca, o možnosti pracovať u zamestnávateľa Váhostav od 1. 3. 2013, pokiaľ by mal vodičské oprávnenie. Otec sa však takejto možnosti vzdal. Výživné navrhla priznať od odchodu otca zo spoločnej domácnosti.

Otec s podaným návrhom v časti osobnej starostlivosti a úpravy zastupovania a správy majetku k maloletým deťom súhlasil. S navrhovanou výškou výživného nesúhlasil, poukazujúc na skutočnosť, že je nezamestnaný. Súhlasil s výživným vo výške 30 eur mesačne na každé dieťa.

Kolíznym opatrovníkom navrhol podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť, výšku výživného ponechal na úvahe súdu. Výživné navrhol priznať od odchodu otca zo spoločnej domácnosti.

Matka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že otec odišiel zo spoločnej domácnosti 24. 4. 2013. Otec detí chodí do bytu sa vyspať a osprchovať, 2-3 krát do týždňa. Spolu sa nestravujú, nevarí mu, neperie. V plnom rozsahu uhrádza všetky výdavky na bývanie. Príjem má len z pracovného pomeru a z odmeny za výkon člena kontrolnej komisie. Mesačne na bývanie uhrádza 118,71 eura na nájomné, 36 eur na elektriku a koncesionárske poplatky, kvartálne 19 eur na plyn. Úvery ani pôžičky nemá. Maloletý T. je žiakom 9. triedy základnej školy. Do školy chodí pešo. Na stravu mu uhrádza 22,62 eura, výdavky na začiatku roka boli približne 40 eur na knihy. Navštevuje spoločenstvo mladých pri evanjelickej cirkvi, kde vznikajú výdavky na cestovné v rámci mesta Liptovský Mikuláš, taktiež jeden krát za 2-3 mesiace chodievajú na chaty. Krúžky nenavštevuje. Maloletá E. navštevuje 7. triedu základnej školy, do školy chodí pešo, na stravu je výdavok 22,62 eura mesačne. Je zdravá, pravidelne neužíva žiadne lieky. Navštevuje základnú umeleckú školu, kde je školné 35 eur polročne, tiež vznikajú výdavky na cestovné. Obom deťom uhrádza na telefón 7 eur kvartálne. Taktiež uhrádza deťom na internet 55 eur polročne. Spolu s otcom maloletých detí majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov byt, v ktorom bývajú a osobný automobil. Otec detí na ich výživu od apríla neprispel. Pokiaľ príde, donesie im len nejaké sladkosti. Deti sa s otcom stretávali pred prázdninami každý druhý víkend, teraz je to jeden krát do mesiaca. V septembri obom deťom kupovala školské tašky, vznikli výdavky na pracovné zošity, školské potreby, maloletej E. na cvičky.

Otec pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že do bytu chodí 2-3 krát týždenne, cez víkendy je u rodičov. Poukázal na to, že matka si zobrala v apríli všetky peniaze zo spoločného účtu, hoci tam boli peniaze vo výške 452 eur z jeho vyrovnania dane. Od apríla na náklady spojené s bývaním v N. Y. neprispel. Pokiaľ je aj v N. Y., varí si sám, z prostriedkov, ktoré mu dajú jeho rodičia, matka detí mu neperie. Od apríla na výživu maloletých detí nezaplatil nič, kúpil im len sladkosti. Od 11. 6. 2013 je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, o dávku v hmotnej núdzi si požiadal, avšak mu nevyšla. Pracovný pomer vo U. skončil preto, že spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu, preto sa dohodol na skončení pracovného pomeru. Nie je pravda, že by sa zamestnania vzdal. Pracovnú zmluvu vo U. mal do konca decembra, možno by ich boli znovu zamestnali od mája, avšak to im povedal len majster. Robí sa to tak, že cez zimu sú chlapi na maródkach, potom sa znovu zoberú, avšak to nebola istota, keďže polovicu chlapov zobrali, polovicu nie. V X. nastúpil na jeden deň, avšak nevedel spájať káblíky, keďže nie je vyučený elektrikár, preto tam skončil. Jeden deň odrobil, jeden deň bol na školení. Pôvodne mu sľúbili inú prácu. Mal dojednanú mzdu vo výške 2,50 eura brutto na hodinu na prvé 3 mesiace. Momentálne býva u rodičov, na bývanie im neprispieva, živia ho rodičia. Je vyučený automechanik. Poistku, ktorú mal na svoje meno, zrušil, vyplatili mu približne 500 eur asi 4 mesiace dozadu, ktoré minul na stravu. Matka detí mu dala vkladnú knižku, z ktorej peniaze minul na stravu, jednalo sa približne o 800 eur. Peniaze vybral koncom apríla. Rodičom za 1 euro predal garáž a záhradu v R., jedná sa o nehnuteľnosti v spoločnom dvore, asi 2-3 mesiace dozadu. Ohľadne práce sa bol kontaktovať aj vo Swedwoode, v PD Smrečany, PD Ondrej, v Impe.

Okrem výsluchu rodičov súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to rodnými listami maloletých detí, rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 6. 2013, č. k. 5P/22/2013-58, odvolaním proti uvedenému rozsudku, lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne, potvrdeniami o príjmoch otca, potvrdením o príjme matky, výpisom z účtu otca, potvrdením o evidencii otca v evidencii uchádzačov o zamestnanie, potvrdením Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, listinnými

dôkazmi preukazujúcimi výdavky matky, rozhodnutím o odobratí vodičského oprávnenia, trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. OT/107/2012, výpisom z listu vlastníctva pre katastrálne územie R. Č.. XX, zistiť nasledovný skutkový stav:

Maloletý T. L. a maloletá E. L.Á. sú deťmi H. L. a K. L..

Okresným súdom Liptovský Mikuláš je pod sp. zn. 5P/22/2013, vedené konanie o rozvod manželstva rodičov maloletých detí. Dňa 24. 6. 2013 súd vo veci rozhodol tak, že manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol, maloleté deti zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, s právom deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou 190 eur mesačne na každé. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal pri posudzovaní schopností a možností otca detí z príjmu, ktorý dosahoval u zamestnávateľa U. L., ktorý bol zistený z potvrdenia zamestnávateľa vo výške 370,91 eura, podľa tvrdení otca však predstavoval 500 eur mesačne. Proti rozsudku podal otec detí odvolanie, a to v časti rozvodu manželstva a v časti výroku o povinnosti prispievať na výživu maloletých detí. Vo veci doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Matka maloletých detí je zamestnaná v C. H. U. T., s priemerným čistým mesačným príjmom, vrátane odmeny člena kontrolnej komisie, vo výške 661,65 eura. Má 2 vyživovacie povinnosti.

Otec maloletých detí je nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 11. 6. 2013. Nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi. V období od 9. 7. 2012 do 30. 11. 2012 bol zamestnaný v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti U. - L., E.. L.. Pracovný pomer bol skončený dohodou, na žiadosť otca, ku dňu 30. 11. 2012. Priemerný čistý mesačný príjem otca u uvedeného zamestnávateľa predstavoval 598,32 eura. V období od 27. 5. do 28. 5. 2013 bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti X., L.. C.. I... Pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe zo strany otca. Za 2 odpracované dni mu bola vyplatená čistá mzda 29,95 eura.

Z listinných dôkazov, predložených matkou, mal súd preukázanú výšku zálohového predpisu na platby spojené s užívaním bytu v sume 118,82 eura, výšku platby na elektrinu v mesiaci august 37 eur, v mesiaci október 31,50 eura, výšku platby za plyn 17 eur. Z oznámenia Základnej umeleckej školy N. Y. mal súd preukázanú výšku školného spolu 70 eur. Zo zoznamu trvalých príkazov matky súd zistil výšku poisťného na maloletého T. 20 eur a 9,96 eura, výšku poisťného na maloletú E. 20 eur a 10,32 eura, výšku stravného na maloleté deti na každé 22,62 eura, výšku poplatku za internet 55 eur polročne, výšku platby za byt 118,71 eura a výšku poisťného matky 3,32 eura, 17 eur a 50 eur. Z cestovného lístka mal súd preukázanú výšku cestovného na trase N. Y. - T. v sume 1,03 eura.

Z výpisu z účtu otca za mesiac apríl 2013 mal súd preukázaný vklad na účet dňa 24. 4. vo výške 452,31 eura, výber z účtu dňa 24. 4. vo výške 1400 eur a konečný zostatok na účte 68,64 eura.

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Martin zo dňa 19. 2. 2013, číslo: ORPZ-MT-ODI-94-031/2013, bolo otcovi odobraté vodičské oprávnenie, nakoľko v priebehu posledných 5 rokov 3 krát porušil pravidlá cestnej premávky, a to požitím alkoholu a odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 28. 11. 2012, sp. zn. OT/107/2012, bol otec uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený, okrem iného, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 7 rokov.

Z výpisu z listu vlastníctva Č.. XX pre katastrálne územie R. mal súd preukázané, že ku dňu 11. 6. 2007 bol otec výlučným vlastníkom pozemkov zapísaných ako parc. č. KN-C 392, 393 a 405, ako aj stavby rodinného domu súp. č. 122, postavenej na pozemku zapísanom ako parc. č. KN-C 393, pričom ku dňu 19. 8. 2013 sú už ako vlastníci uvedených nehnuteľností evidovaní H. L. a I. L., právny dôvodom kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod U. XXXX/XXXX.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom L.Y., T. E. E., nakoľko mal z vykonaného dokazovania preukázané, že ich rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností sa nedohodli. Pokiaľ aj otec maloletých detí poukazoval na to, že 2-3 krát do týždňa do spoločnej domácnosti chodí, jedná sa len o návštevy, nakoľko v apríli 2013 došlo k zániku spoločnej domácnosti. Rodičia maloletých detí spolu nehospodária, všetky výdavky spojené s bývaním, ako aj výdavky na maloleté deti, uhrádza matka maloletých detí, matka otcovi nevarí, neperie, otec si varí sám z prostriedkov, ktoré mu poskytujú jeho rodičia. Každá osoba môže byť členom len jednej spoločnej domácnosti. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že otec býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a domácnosť matky maloletých detí len navštevuje. Súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, nakoľko v jej starostlivosti neboli zistené, ani tvrdené, žiadne nedostatky, pričom s takouto úpravou súhlasil aj otec maloletých detí a ich kolízny opatrovník. Rovnako súd, v súlade s návrhom matky, zveril matke zastupovanie a správu majetku maloletých detí v bežných veciach, keďže nemal preukázané, ani tvrdené, žiadne skutočnosti, ktoré by bránili zvereniu uvedeného rodičovského oprávnenia matke a otec maloletých detí, aj ich kolízny opatrovník s takouto úpravou súhlasili. Súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 90 eur mesačne na každé. Pri rozhodovaní o výške výživného prihliadal ku schopnostiam a možnostiam otca, ako aj k oprávneným potrebám maloletých detí. Je potrebné uviesť, že postoj otca k plneniu si vyživovacej povinnosti je benevolentný, nakoľko ako vyučený automechanik vlastným zavinením výrazným spôsobom obmedzil svoje schopnosti na výkon uvedeného zamestnania, keďže v dôsledku jazdy pod vplyvom alkoholu mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 7 rokov. Je nepochybné, že v dôsledku uvedenej skutočnosti sa možnosť pracovného uplatnenia otca, a to nielen v rámci jeho pracovnej kvalifikácie, obmedzila, čo však nemôže byť vyhodnotené na úkor maloletých detí, keďže uvedenú

situáciu si spôsobil výlučne sám, svojím zavineným protiprávnym konaním. Pri posudzovaní schopností a možností otca súd vychádzal z jeho príjmu, ktorý mohol dosahovať u posledného zamestnávateľa obchodnej spoločnosti X., L.. C.. I... Otec uviedol, a vyplynulo to aj z predloženého listinného dôkazu, že v uvedenej obchodnej spoločnosti odpracoval len 2 dni, z toho vykonával prácu len jeden deň. Otec poukázal na to, že mu bola prisľúbená iná práca a prácu, ktorú mal vykonávať, vykonávať nevedel. V tejto súvislosti však súd poukazuje na to, že otec vykonával prácu len jeden deň a ihneď požiadal o skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Otec sa teda ani nepokúsil v priebehu skúšobnej doby (ktorá slúži práve na to, aby sa zamestnanec do vykonávanej práce zaučil) zaučiť v práci, získať potrebné zručnosti, aby uvedenú prácu mohol vykonávať. Pokiaľ by bol otec zotrval v pracovnom pomere v uvedenej obchodnej spoločnosti, bol by poberal minimálne príjem vo výške 300 eur mesačne (zistený z čistého príjmu, ktorý mu bol vyplatený za 2 odpracované dni), ktorý by mu bol umožňoval prispievať na výživu maloletých detí sumou vo výške 90 eur mesačne na každé. Hoci by aj potreby maloletých detí odôvodňovali vyššiu výšku výživného, v súčasnosti nie je v schopnostiach a možnostiach otca, aby prispieval na výživu maloletých detí vyššou sumou. Pokiaľ ide o pracovný pomer otca u zamestnávateľa U.-L., E.. L., súd mal za to, že aj uvedený pracovný pomer sa skončil z dôvodu na strane otca, keďže bol skončený dohodou, na žiadosť otca, pre stratu spôsobilosti viesť motorové vozidlá. Uvedený pracovný pomer však bol dojednaný na dobu určitú, do 16. 12. 2012, teda najneskôr uvedeným dňom by skončil. Otec detí síce v konaní o rozvod manželstva a následne aj v predmetnom konaní uviedol, že mal prisľub opätovného zamestnania od marca 2013, jednalo sa však len o prisľub zo strany majstra (teda nie štatutárneho orgánu zamestnávateľa), pričom podľa tvrdenia otca neboli v marci 2013 zamestnaní všetci zamestnanci, s ktorými bol v decembri 2012 skončený pracovný pomer. Súd preto neprihliadal, a to aj napriek tomu, že pracovný pomer otca u uvedeného zamestnávateľa bol skončený predčasne, z dôvodov na strane otca, k príjmu, ktorý dosahoval otec u uvedeného zamestnávateľa ako k príjmu pre účely určenia výživného, nakoľko sa jednalo len o potenciálny príjem, ktorý mohol otec dosahovať v prípade, ak by bol zamestnávateľ s ním opätovne dojednal pracovný pomer. V konaní však nebolo preukázané, že zamestnávateľ by v prípade, ak by otec nebol stratil oprávnenie viesť motorové vozidlá, bol s určitosťou pracovný pomer opätovne dojednal. Súd určil na každé z detí rovnaké výživné, nakoľko aj keď maloletý T. je o 2 roky starší, u maloletej E. sú zvýšené výdavky v súvislosti so záujmovou činnosťou. Preto nebol dôvod určiť výživné na deti rôznou sumou. Počiatok platenia výživného súd určil od podania návrhu, t. j. od 20. 8. 2013, nakoľko matka maloletých detí netvrdila, ani nepreukázala, dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného. Dôvody pre spätné priznanie výživného, ktoré uvádzala právna zástupkyňa matky, nepredstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného pred podaním návrhu na začatie konania. Je nepochybné, že manželské problémy a následné úkony súvisiace s podaním návrhu na rozvod manželstva, sú pre manželov stresujúce, nemôžu však byť hodnotené ako dôvody pre neuplatnenie nárokov detí na výživné. Navyše, právna zástupkyňa matky sama poukázala na to, že návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k deťom podali až po podaní odvolania v rozvodovom konaní, nakoľko predpokladali, že v rozvodovom konaní sa situácia vyrieši. Zameškané výživné vzniklo na každé z detí vo výške 214,84 eura (pomerná časť výživného za 12 dní v mesiaci august 2013, čo činí 34,84 eura a po 90 eur za mesiace september a október). Vzhľadom na aktuálne pomery otca a výšku zameškaného výživného, súd povolil otcovi splácať zameškané výživné v splátkach vo výške 10 eur mesačne na každé dieťa. Súd nemal preukázané žiadne úhrady výživného otcom v období od 20. 8. 2013. Pokiaľ otec poukazoval na to, že matka zo spoločného účtu previedla na svoj účet aj prostriedky, ktoré mu boli vyúčtované ako preplatok na dani z príjmov, nemožno to považovať za plnenie vyživovacej povinnosti, keď, navyše, medzi rodičmi nebolo sporné, že matka otcovi odovzdala vkladnú knižku s vyššou sumou, prostriedky z ktorej otec minul na svoje potreby.

V zostávajúcej časti uplatneného návrhu matky na určenie výživného, t. j. pokiaľ ide o výšku výživného, ako aj počiatok platenia výživného, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.